

פרשת אמור – חמישי

(בג) וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כג ומליל יי, עם משה למימר.

(כד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן וּזְכוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ: כד מליל עם בני ישראל, למימר: פירחא שביעאה בחד לירחא, יהי לכוון נירחא דכרן יבבא, מערע קדיש.

ש"י א זכרון תרועה: זכרון פסוקי זכרונות ופסוקי שופרות, לזכר לכם עקדת יצחק, שקרב תחתיו איל:

(כה) כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: כה כל עבדת פלחן, לא תעבדון; ותקרבון קרבנא, קדם יי.

ש"י א וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה: המוספין האמורין ב'חמש הפקודים':

(כו) וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כו ומליל יי, עם משה למימר.

(כז) אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: כז ברם בעסרא לירחא שביעאה הדין יומא דכפוריא הוא, מערע קדיש יהי לכוון, ותענון, ית נפשתיכון; ותקרבון קרבנא, קדם יי.

ש"י א אך: כל 'אפין' ו'רקין' שבתורה מעוטין – מכפר הוא לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים:

(כח) וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כח וכל עבידא לא תעבדון, בכרן יומא הדין: ארי יומא דכפוריא, הוא, לכפרא עליכון, קדם יי אלהכון.

(כט) כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ: כט ארי כל אנש דלא יתעני, בכרן יומא הדין וישתיצי, מעמיה.

(ל) וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְהָאִבְדָּתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עִמָּה: ל וכל אנש, דייעביד כל עבידא, בכרן, יומא הדין ואוביד ית אנשא ההוא, מגו עמיה.

ש"י א וְהָאִבְדָּתִי: לפי שהוא אומר 'כרת' בכל מקום. ואיני יודע מה הוא, כשהוא אומר "וְהָאִבְדָּתִי", למד על הכרת, שאינו אלא אבדן:

(לא) כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: לא כל עבידא, לא תעבדון: קים עלם לדריכון, מותבניכון.

ש"י א כל מלאכה וגו': לעבר עליו בלאוין הרבה, או להזהיר על מלאכת לילה כמלאכת יום:

(לב) שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבַּתוּ שַׁבְּתֻכֶּם: לב שבא שבתא הוא לכוון, ותענון ית נפשתיכון; בתשעא לירחא, ברמשא מרמשא עד רמשא, תנוחון נייחכון.